

lem i at indrømme. Hvis ærede Medlemmer ville gennemlæse, hvad dette ærede Medlem sagde angaaende Indkomstskatten, ville de indrømme, at jeg ikke har misforstået ham, naar jeg udtalte, at han havde sagt, at Indkomstskatten var en Skat paa Flid, Dygtighed og Sparommelighed. Det ærede Medlem mente saa og fik ogsaa nogen Tilslutning fra Kolleger her i Salen, at han bestandig havde været en god Repræsentant for de kjøbenhavnske Interesser. Jeg vil imidlertid i saa Henseende blot tillade mig at pege paa det Faktum, at det var jo kun med Nød og næppe, at det ærede Medlem ved sidste Valg naaede at komme her ind i Tinget. Der var vist ikke ret stor Stemmesforskel mellem ham og hans Modkandidat, hvilket ikke synes at være noget stærkt Bevis for, at dette ærede Medlem og hans Meningsfæller i særlig Grad have taget sig af kjøbenhavnske Interesser, for saa vidt man ved disse forstaa de Interesser, der deles af den store almindelige Befolkning. Jeg skal villig indrømme, at det ærede Medlem har været virksom, naar der har været Tale om f. Eks. at skaffe bedre Forhold for de højere Embedsmænd, hvoraf en stor Del findes i Kjøbenhavn, ved Universitetet og andre Steder. I den Retning tror jeg ikke, man har noget at bebrejde det ærede Medlem. Men den Omstændighed, at det for det ærede Medlem og hans Partifæller efterhaanden i den Grad er gaaet tilbage her i Kjøbenhavn, at medens de for en 10—12 Aar siden sad inde med samtlige Folketingskredse i Kjøbenhavn og Frederiksberg og for blot 14—15 Aar siden for en væsentlig Del bleve valgte uden Modkandidater, sidde de nu kun inde med 4 Pladser af 16, synes ikke at tyde paa, at de have været i særlig Grad gode Repræsentanter for de kjøbenhavnske Interesser. Det ærede Medlem mente, at han var Skyld i, at Valgkredsloben blev ført igennem, og at jeg og mine Partifæller i dette Øjeblik ere Medlemmer af Rigsdagen. Det ærede Medlem skulde ikke tage Munden saa fuld, vi havde dog to Mand, forinden denne Valgkredslov kom, og det ærede Medlem kan ikke vide noget om, hvorledes det vilde være gaaet uden denne Lov. Men Spørgsmaalet var jo den Gang, om vi skulde have en Valgkredslov, der fuldbyrdede Grundlovens Forordninger, og der kunde Højremedlemmerne af Folketinget have bragt en Vedtagelse i Stand i Folketinget, hvorefter Kjøbenhavn og Byerne fik, hvad der tilkom dem. Det undløde de, de stemte tværtimod imod det Forslag, der gik i den Retning, og der, paa- staar jeg, have de ikke været taget Kjøbenhavns Interesser. Til den Bemærkning af det

ærede Medlem om, at det var ikke hans Sag at paa- staa, at Kjøbenhavn havde vundet ved sin forandrede Repræsentation, vil jeg sige, at saa megen Resignation forlanger jeg heller ikke af det ærede Medlem. Vi ville vente til den kommende Valgdag og saa lade Kjøbenhavns Borgere domme. Jeg er temmelig sikker paa, at Dommen ikke falder ud i Favn af det ærede Medlem.

U Realitetsbemærkninger skal jeg fremhæve, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde, at den tvungne Selvangivelse var han imod, fordi det var et Skridt hen imod den socialistiske Tvangsskat. Nu har jeg vel lagt Mærke til, at der i disse Dage har været en Dissens mellem det ærede Medlem og de Ministre, der have haft Ordet, men jeg havde ikke tænkt, at den var bleven saa stor, og at Kløften mellem det ærede Medlem og hans Regering, der dog betegner sig som en Højregering, var bleven saa vid, at dette ærede Medlem vilde paa- staa, at nu var Højregeringen stærkt paa Vej hen imod den socialistiske Tvangsskat. Den høje Regering har jo foreslaaet tvungen Selvangivelse, og naar det ærede Medlem paa- staa, at det er et Skridt henimod Socialismen, maa han naturligvis ogsaa bestynde sin Regering for at være paa Vej i den Retning. Der er aabenbart her en ret vid Mark for Betragtning over vore politiske Forhold. Man maa virkelig begynde at spørge, hvor den Regering, vi have, vel har sin Støtte. Regeringen paa- staa selv, den hører til Højre, og at den i alt væsentligt slutter sig til Højres Program, medens en af Højres fornemste Medlemmer erklærer, at en af de Hovedlove, Regeringen har forelagt i denne Samling, indeholder Momenter, der pege mod Socialisme, og det ikke i et Sidespørgsmaal, men som det ærede Medlem sagde, i et af de Spørgsmaal, der for ham var mest afgørende til at være mod denne Lov. Jeg antager derfor, det ærede Medlem og hans Meningsfæller i Højre, som sluttede sig til ham, i Fremtiden ville bekriige Regeringen endnu stærkere end de, der ellers betegnes som tilhørende Oppositionen. Det bliver under disse Omstændigheder lidt vanskeligt at se, hvad der er Højre i det hele taget. Vi høre nu det ærede Medlem for Aalborg (Bransen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) i væsentlig Grad slutte sig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), medens derimod det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem for Frederiksberg (S. Hage) synes meget godt om den nærværende Lov. Derfor siger jeg, at denne